

на українському ринку освітніх послуг. Особливу увагу приділено наслідкам впровадження Болонської системи в європейських країнах та Україні.

Ключові слова: економічна транснаціоналізація; транснаціональна компанія; транснаціональна освіта; глобальне вище навчальне заклад; Болонський процес.

TRANSNATIONAL EDUCATION IN THE CONTEXT OF THE ECONOMIC SAFETY OF UKRAINE

Shevchenko L. S.

In the article the real meaning of the conception of economic transnational processes is exposed. The main forms and strategies of the introduction of the transnational education are defined. The reasons of appearance of the large educational corporations at the Ukrainian market of educational services are exposed. The special attention is given to the consequences of introduction of the Bologna system in European countries and Ukraine.

Key words: economic transnationalization; transnational company; transnational education; global institute of higher education; Bologna process.

УДК 330.338.242

ПРО ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

*О. О. Мамалуй, кандидат економічних наук, доцент
Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого*

Присвячено проблемі забезпечення економічної безпеки держави, важливості визначення пріоритетних напрямів подолання існуючих загроз для безпечного соціально-економічного розвитку в умовах необхідності впровадження економічних реформ, модернізації всієї економічної системи країни.

Ключові слова: економічна безпека держави, загрози економічної безпеки держави, напрями забезпечення економічної безпеки держави, економічна реформа.

Постановка проблеми. В сучасних умовах посткризового стану функціонування України, коли суттєво зменшився її економічний, соціальний, демографічний і фінансовий потенціал, виникли нові руйнівні загрози й ризики для існування незалежності країни. Тому важливо переглянути існуючі

теоретичні висновки відносно ефективності використання методів, інструментів, механізмів та напрямів забезпечення економічної безпеки країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема економічної безпеки продовжує приваблювати дослідників різних країн, що пов'язано зі світовою фінансовою та економічною кризою, яка суттєво загострила внутрішні і зовнішні загрози існування самої економічної системи. Серед авторів, які активно досліджують об'єкти, суб'єктів, рівні, причини, загрози й обґрунтовують напрями забезпечення економічної безпеки можна виділити таких, як В. Геєць [1], С. Воронцов [2], М. Єрмошенко [3], Я. Жаліло [4; 5], М. Куркін, В. Понікаров, Д. Назаренко [6], Є. Олійник [7], О. Пасхавер [8], Є. Скулиш [9]. У сучасний період важливо націлити економічну теорію і практику господарювання на визначення ефективних механізмів успішного проведення економічних реформ. Слід обґрунтувати теоретичні положення і одержати такі висновки, реалізація яких нейтралізує появу нових загроз для економічної безпеки людини, суспільства та держави.

Формулювання цілей. Метою статті є обґрунтування пріоритетних, найбільш ефективних напрямів забезпечення економічної безпеки держави із урахуванням дії нових загроз, що яскраво виявили себе як наслідок дії світової економічної кризи і подальшого впровадження економічних реформ.

Виклад основного матеріалу. Економічна безпека в Україні на всіх її (мікро-, макро-, мега-, світовому) рівнях існування у зв'язку з економічною кризою останніх двох років, суттєво загострилася, що виявилось у підвищенні рівня інфляції, безробіття, спаду виробництва ВВП, падінні добробуту населення, подальшому загостренні корупції, «тінізації» економіки, усіх негативних сторін економічного, соціального, політичного та правового розвитку країни в цілому.

Економічна безпека держави виступає як економічна категорія, котра має тісний прямопропорційний взаємозв'язок з економічною кризою, економічним зростанням, добробутом населення, типом економічної системи, модернізацією як системним процесом тощо.

Аби подолати наслідки економічної кризи і забезпечити перехід до позитивного та підйому розвитку української економіки важливо визначити пріоритетні напрями здійснення економічних реформ як об'єктивно необхідного методу подальшого ефективного розвитку країни і досягнення ЕБД. При цьому важливо: по-перше, правильно намітити послідовність і методи здійснення реформ, мінімізуючи вплив політики, влади олігархів, корупційних процесів і конфлікту інтересів між державним бюрократичним апаратом, бізнесом та громадянами країни. По-друге, сформулювати спеціальний фінансовий (інвестиційний) фонд, розмір якого потрібно науково обґрунтувати і суворо, привселюдно контролювати його використання на модернізацію, кардинальну заміну структури економіки з орієнтацією на

формування ефективного реального виробництва конкурентоспроможної вітчизняної остаточної продукції. Це можливо здійснити шляхом відмови від традиційного підходу — виробництва переважно сировини (проміжної продукції). Про складність кількісного визначення цього фонду свідчать пропозиції, що запропонували у своїх виступах певні керівники країн. Так, прем'єр-міністр уряду України М. Азаров заявив, що для модернізації економіки України потрібно 10 років і порядку \$ 1 трлн доларів. При цьому особливої уваги вимагають сфери судо-, авіабудування, енергетики та газотранспортної систем [10].

Модернізація економіки Росії, проект якої запропонував її президент Д. Медведєв, потребує 10–15 років. Через три роки буде реалізовано 38 проєктів у космічній, енергетичній, медичній, комп'ютерній і ядерній сферах, також буде побудовано інноваційний центр у Сколкові, що потребує 800 млрд рублів [11].

Звідси можна зробити висновок про те, що керівникам цих країн важко визначити навіть суму фінансових засобів, яку необхідно виділити на майбутні економічні реформи щодо модернізації економіки, забезпечення ЕБГ.

Тому, на наш погляд, формування такого фонду, його фінансове обґрунтування будуть відповіддю на запитання: чи будуть реформи здійснюватися за рахунок добробуту населення, яке у нас на 70 % має доходи на рівні прожиткового мінімуму, що може супроводжуватися виявом зростання недовіри до самих реформ і привести до їхньої неефективності та подальшого загострення погроз економічної і національної безпеки держави? Або потрібно використовувати інші більше прийнятні для населення шляхи фінансування впровадження всіх економічних реформ?

Джерела для формування цього фонду треба сформувати, спираючись на внутрішні можливості. Наприклад, зупинити вивіз тіньового капіталу в офшорні зони (їхній обсяг визначається у 24 млрд доларів); легалізувати ринок землі, ліквідувати всі договори про оренду великих ділянок землі і продати їх за світовими цінами з певними законодавчо закріпленими обмеженнями, завершити приватизацію на конкурсній основі, залучити ресурси української банківсько-кредитної системи.

По-третє, аналіз останніх рейтингів свідчить про загострення погроз для ЕБД і підтверджує висновок про те, що «безпроблемних» економік не буває. Низькі рейтинги економіки України серед країн Європи і світу актуалізують необхідність застосування планового підходу до ухвалення конкретних напрямів, методів і етапів реалізації економічних реформ з модернізації економіки і переходу до поживлення та подальшого стійкого економічного зростання. Наприклад, у рейтингу в категорії «безпека життя» Україна посіла 69-те місце, у рейтингу глобальної конкурентоспроможності World Competitiveness Yearbook 2010 — 82-те місце серед 133 країн, з макроекономічної стабіль-

ності — 106-те місце, а у рейтингу економічної свободи (від інституту Heritage Foundation і видання The Wall Street Journal) — 162-те місце серед 183 країн світу. За даними експертів, країна відстає від інших європейських держав, особливо щодо створення підприємницького середовища і викорінення корупції. У рейтингу (Transparency International) за рівнем корупції Україна посіла 146-те місце з 180 країн [12]. За рівнем життя серед країн Європи після України тільки дві країни — Молдова і Албанія.

Формулювання пріоритетних напрямів забезпечення ЕБД на основі аналізу динаміки макроекономічних показників, дії суперечностей у соціально-економічному розвитку в сучасних умовах потребує визнання основних видів загроз, які містять найбільшу небезпеку для розвитку людини, суспільства, підприємства та держави.

Я. Жаліло виділяє такі загрози ЕБД: деформація промислової структури; наслідки монетарної стабілізації; бюджетна політика, в якій переважає фіскальна функція порівняно із регулятивною та перерозподільною; приватизація, яка не супроводжувалась утворенням ефективних власників; непрозорість економічної політики; взаємодія з «тіньовим» сектором та корумпованими чиновниками сприймається підприємцями як більш стабільна форма відносин, ніж абсолютно легальна діяльність; суперечності між інтересами економічної безпеки індивідуума, підприємств та держави; погіршення якості життя населення, зростання невизначеності соціального статусу багатьох верств населення; поширення кримінальної та «тіньової» діяльності. Я. Жаліло пропонує вбачати ключовою ланкою забезпечення економічної безпеки України саме в узгодженні її трьох рівнів — безпеки індивідуума, підприємства та держави, причому провідною має бути саме безпека підприємств — головної ланки економічної системи. Тобто, необхідно мінімізувати загрози діяльності підприємств з боку як кримінальних та «тіньових» структур, так і офіційної політики [4].

С. Воронцов слушно вважає, що причиною виникнення проблем, які існують в Україні в економічній сфері, є недосконалість державного регулювання соціально-економічних процесів. Негативні явища продовжують викликати спад виробництва та погіршення зовнішньоторговельного балансу; подальше поглиблення кризи та рівня «тінізації» економіки; зростання рівня заборгованості перед бюджетом, нарахованих сум штрафних санкцій; низькі обсяги іноземних інвестицій; зростання внутрішнього та зовнішнього державного боргу України; падіння життєвого рівня; загострення проблеми зайнятості населення; кризу державної влади тощо. Він запропонував розробляти не тільки концепцію і програму, а й стратегію забезпечення економічної безпеки України [2].

М. Єрмошенко вважає, що в економічній науці і практиці немає одностайного визначення категорії «економічна безпека держави». У відповідній

літературі до цієї категорії включають такі складові: сировинно-ресурсну, енергетичну, фінансову, воєнно-економічну, технологічну, продовольчу, соціальну, демографічну, екологічну, промислово-технологічну, соціальну, продовольчу, приватизаційну, безпеку фінансово-кредитної сфери, зовнішньоекономічну. Але це надто широке тлумачення економічної безпеки. На його погляд, до економічної безпеки слід відносити тільки ті складові, які містять лише економічні відносини. З такої точки зору до категорії «економічна безпека держави» доцільно включати лише власно економічну, фінансову, зовнішньоекономічну та соціальну складові [3].

Дуже слушною є пропозиція М. Єрмошенка, який пропонує усі загрози фінансовій безпеці на внутрішні та зовнішні, існуючі та можливі. Критерієм класифікації загроз на існуючі або можливі має бути порогове значення того чи іншого індикатора, який характеризує певну загрозу. Загрози, що вже перевищили порогові значення, слід вважати існуючими чи наявними, якщо ні — можливими. Внутрішніми загрозами виступають: недосконалість і незавершеність законодавства у фінансово-кредитній сфері; відсутність достатнього золотовалютного запасу і алмазного фонду держави; низький рівень інвестиційної діяльності. Світовий досвід визначає таку небезпечну межу: обсяг інвестицій в економіку менше 17–25 % ВВП; неефективність податкової системи, масове ухилення від сплати податків; недосконала бюджетна система, низький рівень бюджетної дисципліни і надмірний дефіцит Державного бюджету; високий рівень інфляції; зростання «тіньової» економіки, посилення її криміналізації, нелегальне перетікання валютних коштів за кордон; штучність курсу національної грошової одиниці; криза платежів; неповноцінність фондового ринку; нерозвиненість страхового ринку; нерозвиненість системи довірчого управління майном; слабкість банківської системи; зростання внутрішнього боргу країни. Зовнішніми загрозами фінансової безпеці виділено: значне від'ємне зовнішньоторговельне сальдо; залежність реформування економіки країни від одержання іноземних кредитів; зростання зовнішнього державного боргу; втручання в національну фінансово-кредитну сферу міжнародних фінансових організацій; залежність вітчизняного фінансового ринку від світового; дефіцит платіжного балансу країни [3].

Забезпечення ЕБД повинно мати головну мету — соціально-економічний розвиток країни, яка потребує гарантування захисту людини та суспільства від потенційних загроз соціальній безпеці [13, с. 31–32] та безпеки людського розвитку в цілому [14]. Забезпечення економічної безпеки держави має здійснюватися як складова національної безпеки держави, що потребує орієнтації на стратегічні напрями її розвитку. Тому важливо корегувати свої наміри також відповідно до Стратегії національної безпеки України на 2010–2015 роки. Основними напрямками державної політики національної безпеки України в економічній, соціальній та технологічній сферах є: недопущення

незаконного використання бюджетних коштів і державних ресурсів; забезпечення пріоритетності у структурі економіці наукомістких галузей та екологічно чистих технологій; забезпечення пропорційності територіального та соціально-економічного розвитку різних регіонів; недопущення монополізації галузей економіки; контроль за експортно-імпортною діяльністю; боротьба з протиправною економічною діяльністю; запобігання «відтіканню кадрів» за кордон; створення більш ефективної системи медичного обслуговування; дослідження та усунення причин, що ведуть до поляризації та розширення населення; недопущення кризових демографічних тенденцій; створення та реалізація ефективної системи соціального захисту; сприяння духовному та культурному розвитку населення; захист прав споживачів; вжиття комплексних заходів щодо захисту та розвитку науково-технологічного потенціалу; виявлення та усунення причин науково-технологічного відставання України; створення ефективних механізмів боротьби з відтіканням інтелектуального та наукового потенціалу за межі України [15].

В аналітичній доповіді «Економіка України на шляху від депресії до зростання: джерела, важелі, інструменти» Національного інституту стратегічних досліджень підкреслюється, що у податковій політиці необхідно відійти від домінування принципу фіскалізму, коли вона розглядається виключно як інструмент мобілізації доходів до бюджету, та більш ефективно використовувати її регуляторний потенціал. Він має бути спрямований на реалізацію таких завдань: стимулювання інвестиційної активності корпоративного сектору; створення сприятливих умов для розвитку високотехнологічних виробництв та експорту за рахунок бюджетної підтримки інноваційної діяльності, видатків на кредитування та страхування даної діяльності тощо; розширення наявного доходу малозабезпечених верств населення за рахунок перенесення фіскального тиску на заможні верстви; раціоналізація використання природних ресурсів та зниження антропогенного тиску на екологію [5, с. 36]

Я. Жаліло відмітив, що як свого часу кризові явища, так і нинішнє по-з'явлення започатковуються насамперед зовнішніми чинниками — ознаками «одужання» світової економіки, зростанням цін на металопродукцію і сировинні ресурси, що сприяло збільшенню вартісних обсягів товарного експорту України, який став головним рушієм позитивної економічної динаміки в промисловості в першому кварталі 2010 р. [5, с. 49–50].

О. Пасхавер уважає: 1) неможливо провести важкі, хворобливі реформи в неконсолідованому суспільстві, що має різні конфліктні системи цінностей; 2) небезпека полягає у тому, що такого роду реформи можливі тільки за наявності довіри до влади; 3) це запланована невдача реформ при їхній бюрократизації [8, с. 60]. Для успішного проведення економічних реформ необхіден дуже твердий тиск, що забезпечується деякими прийомами, основними з яких є: по-перше, персональна політична відповідальність якоїсь попу-

лярної особи, що береться за ту чи іншу реформу. Вона має відповідати перед суспільством, називати строк цієї реформи, повинна готувати відповідні документи; по-друге, у цієї особи є якась структура, незалежна від реформованих державних відомств, що не просто незалежна, а й прямо контактує із вищою владою в країні; по-третє, незалежне фінансування — окремий рядок у бюджеті на здійснення тієї чи іншої реформи, це ціна цієї реформи; по-четверте, захистити реформи може закон, в якому зафіксовано всі три перелічені особливості [8, с. 61]

Про загострення загрози зростання запозичень відмітив академік НАН України В. Геєць на засіданні «круглого столу», який провів Національний інститут стратегічних досліджень, підкресливши, що масові запозичення за кордоном корпоративного і банківського секторів сформували нашу надзалежність. Загальне відношення зовнішнього боргу (державного і приватного) в 2009 р. до ВВП склало 90 %, а відношення зовнішнього боргу до експорту — 204 %. За оцінками В. Гейця, критична межа державних зобов'язань за нашого стану економіки — 35 %. Якщо ми з 35 % перескочимо до рівня 40 %, то вважатимемо, що ми увійшли у фазу турбулентності, де можуть виникати будь-які ризики. Тому у цій позиції зовнішній чинник працюватиме на негатив, а ціновий — на позитив [1, с. 63]. Автор підкреслив, що експерти майже всіх країн світу називають державу інститутом, що розв'язує проблеми не тільки дерегуляції, а й участі у побудові ефективної держави [1, с. 65].

На засіданні Ради Національної безпеки і оборони України 17 листопада 2010 р. розглядалися основні загрози для безпеки України в 2011 р. Секретар Ради Р. Богатирьова визнала: першою загрозою є те, що за 20 років незалежності Україні не вдалося побудувати державу з достатнім фінансово-економічним імунітетом; друга загроза — швидка втрата країною конкурентоспроможності на тлі низкотехнологічної української економіки, втрата мотивів для впровадження інновацій, неефективне державне керування; третя загроза — нарощування соціально-політичного конфлікту і загальногромадянської нестабільності. Були також розглянуті загрози, пов'язані з безпекою розвитку, обороноздатністю держави в умовах загроз терористичної діяльності, радикалізації сепаратизму, екстремізму, інформаційних воєн і появи нових видів зброї [16]. Ці загрози можна мінімізувати тільки внаслідок забезпечення щорічного економічного зростання ВВП і усунення наслідків кризових явищ. Так, міністр фінансів України Ф. Ярошенко озвучив макроекономічні показники, закладені в проект Державного бюджету на 2011 р.: номінальний ВВП у 2011 р. планується на рівні 1 трлн 83 млрд грн, реальне зростання ВВП — 4,5 %; інфляція — на рівні 8,9 %; зростання індексу цін виробників — 11,3 %; фонд оплати праці — 391 млрд грн; курс гривні — 7,95 грн за доллар [17].

Про напями забезпечення ЕБД свідчить і програма економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка,

ефективна держава» розроблена Комітетом з економічних реформ при Президентові України і представлена для обговорення 2 червня 2010 р. У ній відзначається, що в умовах, коли джерела швидкого зростання до кризових років вичерпано, єдиний шлях виходу України на траєкторію стійкого розвитку — це рішучі і всеосяжні реформи, спрямовані на підвищення конкурентоспроможності економіки. [18, с. 3]. Реформи спрямовуватимуться: на побудову сучасної, стійкої, відкритої та конкурентоспроможної у світовому масштабі економіки; формування професійної та ефективної системи державного керування; підвищення добробуту українських громадян. Програма охоплює широкий набір стратегічних перетворень по п'яти напрямках: 1) створення базових передумов економічного зростання через утримання низького рівня інфляції, стабілізацію державних фінансів і створення стійкої фінансової системи; 2) формування режиму максимального сприяння для бізнесу шляхом зменшення ролі держави в економіці, зниження адміністративних бар'єрів для бізнесу, модернізації податкової системи та поглиблення міжнародної економічної інтеграції України; 3) модернізація інфраструктури і базових секторів шляхом усунення усталених структурних проблем в енергетичних, вугільних, нафтогазової галузях і Житлово-комунального господарстві, а також розвитку транспортної інфраструктури і ринку землі, переходу від дотацій до самооплатності виробництва і соціальних послуг; 4) збереження і розвиток людського та соціального капіталу шляхом підвищення ефективності і стабільності соціального захисту, поліпшення якості та доступності медичного обслуговування; 5) підвищення ефективності державного керування шляхом реформування державної служби і виконавчої влади [18, с. 3]. Виконання цієї програми і одержання запланованих «індикаторів успіху» мінімізують існуючі в економіці країни загрози та ризики для ЕБД, створять фундамент для стійкого реального соціально-економічного розвитку, його подальшої модернізації.

Висновки. Важливо здійснити економічні реформи в країні, які повинні охопити такі напрями соціально-економічного розвитку, що забезпечать перехід країни на фазу пожвавлення і сталого економічного розвитку як головної умови досягнення економічної безпеки держави. Доцільно насамперед сформувати спеціальний фонд накопичених фінансових засобів з метою використання його ресурсів на цілі успішного реформування економіки, мінімізації та нейтралізації загроз ЕБД.

ЛІТЕРАТУРА

1. Економіка України на шляху від депресії до зростання: джерела, важелі, інструменти [Текст] / Я. А. Жаліло, Д. С. Покришка, Я. В. Белінська та ін. — К. : НІСД, 2010. — 96 с.

2. Економічна безпека України: проблеми та перспективи / Матер. «круглого столу» Електронний ресурс. — Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/book/journal/ekon.htm>
3. Єрмошенко, М. М. Основні засади підвищення фінансової безпеки держави / Економічна безпека України: проблеми та перспективи / М. М. Єрмошенко / Матер. «круглого столу» Електронний ресурс. — Режим доступу: [http:// old.niss.gov.ua/book/journal/ekon.htm](http://old.niss.gov.ua/book/journal/ekon.htm)
4. Економічна безпека України: проблеми та перспективи / Матеріали «круглого столу» Електронний ресурс. — Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/book/journal/ekon.htm>
5. Економіка України на шляху від депресії до зростання: джерела, важелі, інструменти [Текст] / Я. А. Жаліло, Д. С. Покришка, Я. В. Белінська та ін. — К. : НІСД, 2010. — 96 с.
6. Куркін, М. В. Контроль та захист економічної безпеки діяльності підприємств [Текст] : навч. посіб / М. В. Куркін, В. Д. Понікаров, Д. В. Назаренко. — Х. : ФОП Павленко О. Г.; БД «ІНЖЕК», 2010. — 300 с.
7. Экономическая и национальная безопасность [Текст] : учебник / под ред. Е. А. Олейникова. — М. : Экзамен, 2004. — 768 с.
8. Економіка України на шляху від депресії до зростання: джерела, важелі, інструменти [Текст] / Я. А. Жаліло, Д. С. Покришка, Я. В. Белінська та ін. — К. : НІСД, 2010. — 96 с.
9. Боротьба з корупцією [Текст] : підручник / авт. кол. ; кер. авт. кол. Є. Д. Скулиш. — К. : Наук. вид. відділ НА СБ України, 2010. — 336 с.
10. Азаров, М. Я. Виступ в Талліні 7 жовтня 2010 року — Електронний ресурс / М. Я. Азаров / — Режим доступу: [http:// www.focus.ua/Бизнес_и_финансы/147558](http://www.focus.ua/Бизнес_и_финансы/147558)
11. Ведомости 18.05.2010, 88 (2606) Електронний ресурс. — Режим доступу: http://www.soyuzmash.ru/informcenter/news/?SHOWALL_1=1
12. Чуприна, О. О. Міжнародні інтегральні оцінки як інструмент аналізу місця та перспектив України в сучасному світі [Текст] / О. О. Чуприна, О. А. Чуприна / Вісн. Нац. юрид. акад. України імені Ярослава Мудрого. Серія: Економічна теорія та право // редкол. : А. П. Гетьман та ін.— Х. : Право, 2010.— № 2.— С. 82–91.
13. Економічна безпека держави: сутність та напрями формування [Текст] : монографія / за ред. Л. С. Шевченко. — Х. : Право, 2009.— 312 с.
14. Безпека людського розвитку: економіко-теоретичний аналіз [Текст] : монографія / за ред. Л. С. Шевченко. — Х. : Право, 2010.— 448 с.
15. Стратегія національної безпеки України на 2010–2015 рр. Електронний ресурс. — Режим доступу: <http://www.cirs.kiev.ua/cs/en/home/98-2010-2015-.html>.
16. Богатирьова, Р. В. Про три загрози для безпеки України в 2011 році. — Електронний ресурс / Р. В. Богатирьова. — Режим доступу: [http:// www.ukrinform.info/bogatirova-ozvuchila-tri-](http://www.ukrinform.info/bogatirova-ozvuchila-tri-)
17. Ярошенко, Ф. Про макроекономічні показники на 2011 р. Електронний ресурс / Ф. Ярошенко. — Режим доступу: <http://www.ukr-pravda.com/...policy...floor...na-2011-god.html>
18. Програма економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» [Текст] / Комітет з економічних реформ при Президенті України 2 червня 2010 р. Електронний ресурс // Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/NT0030.html

О ПРИОРИТЕТНЫХ НАПРАВЛЕНИЯХ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ГОСУДАРСТВА

Мамалуй А. А.

Посвящено проблеме обеспечения экономической безопасности государства, важности определения приоритетных направлений преодоления существующих угроз для безопасного социально-экономического развития в условиях необходимости внедрения экономических реформ, модернизации всей экономической системы страны.

Ключевые слова: экономическая безопасность государства, угрозы экономической безопасности государства, направления обеспечения экономической безопасности государства, экономическая реформа.

ABOUT PRIORITY DIRECTIONS PROVIDING ECONOMIC SAFETY STATE

Mamaluy O. O.

Work is devoted to problem providing economic safety state, importance determination priority directions overcoming existent threats for safe socio-economic development in conditions necessity introduction economic reforms, modernization all economic system country.

Key words: economic safety state, threat economic safety state, direction providing economic safety state, economic reform.

УДК. 338.351.863.1.(478)

БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ

*В. Є. Духов, кандидат економічних наук, доцент
Харківський національний університет внутрішніх справ*

Проаналізовано місце і роль держави в організації власної економічної безпеки та економічної безпеки країни в цілому. У зв'язку з цим розглянуто особливості об'єкта та предмета економічного захисту держави, а також стану економічної безпеки на сучасному етапі розвитку України.

Ключові слова: економічна безпека, об'єкт економічної безпеки, предмет економічної безпеки, система економічної безпеки, інституційна структура економічної безпеки країни.